

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204499
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2717204499.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobkyne: D. Y., nar. X.X.XXXX, bytom Š. XXX, C., zast. Mgr. Danielou Borzovou, bytom V. XX/X, D. proti žalovanému: M. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXX, C., zast. advokátom JUDr. Petrom Schmidlom, AK so sídlom Záhorácka 11/A, Malacky, o žalobe na vylúčenie druhého z manželov z užívacieho práva k domu, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou v rámci pripustenej zmeny petitu na pojednávaní domáha, aby súd úplne vylúčil v zmysle § 146 ods. 2 OZ užívacie právo žalovaného až do úplného vyporiadania BSM s žalobkyňou k rodinnému domu na ulici Š. XXX v C. patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) s žalobkyňou. Taktiež si uplatnila trovy konania.

2. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že s žalovaným mala uzatvorené manželstvo od 1.10.1998. Z manželstva pochádzajú 3 deti, z ktorých dve s ňou žijú doposiaľ v spoločnej domácnosti. Po dvoch rokoch manželstva začali stavať dom, po štyroch rokoch od nast'ahovania sa do ich novopostaveného domu sa zmenilo správanie žalovaného. Podľa žalobkyne ju začal žalovaný izolovať od spoločnosti, držať v priestoroch rodinného domu, zakazoval stretávať sa s jej rodinou, zakazoval jej pohybovať sa na záhrade pred domom, slovne sa jej vyhrážal použitím receptu na jed. Žalovaný je bývalým policajtom a podľa žalobkyne jej tvrdil, že ju zakope hlboko do zeme. Často na ňu fyzicky útočil, používal na ňu hmaty a chvaty, čo v nej vyvolávalo strach a obavy o svoj život a zdravie, po tele jej často ostávali modriny a pomliaždeniny v oblasti zápästia. Po jednom z jeho fyzických útokov bola nútená v roku 2014 vyhľadať lekársku pomoc, lebo mala narazený lakeť a bedrový kĺb, ale lekárovi klamala, že spadla. Podľa žalobkyne jej žalovaný často vyčítal aj jej finančnú závislosť, spochybňoval jej spôsob výchovy a starostlivosti o deti a ponižoval ju so slovne (pr.: „Ak ty zmaturuješ, zožeriem hajzlovú kefu“). Žalobkyňa je na čiastočnom invalidnom dôchodku, ale žalovaný ju podľa jej tvrdenia nútil žiadať si plnú invaliditu na základe nových diagnóz a to aj fyzickými útokmi. V roku 2017 sa zamestnala a žalovaný ju začal ohovárať, že má pomer s vedúcim prevádzky a tvrdil jej, že sa postará, aby skončila. Návrh žalobkyňa odôvodnila i tým, že žalovaný mal počas ich manželstva niekoľko mimomanželských vzťahov a otvorene jej o tom rozprával. Žalobkyňa ďalej žalobu odôvodnila tým, že dňa 29.1.2017 ju fyzicky napadol z dôvodu jej údajnej nevery a použitia čiernej mágie na jeho milenku. Spôsobil jej viaceré zranenia (otras mozgu, vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, poškodenie lopatky, vyvrtnutie ramena, zlomeninu hornej časti ramennej kosti a niekoľko podliatín). Na žalovaného podala i trestné oznámenie. Žalovaný tvrdil, že tieto zranenia i spôsobila sama a práve naopak on podal na ňu trestné oznámenie

pre spôsobené zranenia. Žalobkyňa tvrdila, že modrinu si spôsobil žalovaný sám. Žalobkyňa nepoprela kopnutie žalovaného do oblasti genitálií tvrdiac, že išlo o sebaobranu počas prebiehajúceho fyzického útoku žalovaného. Dňa 3.3.2017 podal žalovaný na ňu ďalšie trestné oznámenie, ktoré ona považuje za vyfabulované. Žalobkyňa podala na žalovaného 22.3.2017 na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu nebezpečného vyhrážania a vyšetrovanie je vedené pod sp. zn. ČVS: 84/VYS-SI-2017 a 23.4.2017 bolo i začaté trestné stíhanie.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný opustil ich spoločnú domácnosť ešte v auguste 2015, pritom k fyzickému útoku došlo 29.1.2017 a neustále ju zastrašuje, drží v psychickom napätí, čím jej spôsobuje psychické utrpenie. Na základe jej návrhu súd vydal neodkladné opatrenie (sp. zn. 3C/11/2017), ktorým uložil žalovanému povinnosť dočasne nevstupovať do nehnuteľnosti v ich BSM a nepribližovať sa k žalovanej na konkrétnou vzdialenosť okrem súdnych pojednávaní a vyšetrovacích úkonov. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že 28.6.2017 sa jej vyhrážal v budove súdu, že ju zničí.

Podľa slov žalobkyne nemá dostatok finančných prostriedkov, aby si kúpila vlastnú nehnuteľnosť resp. prenajala byt. Považuje za nevyhnutné vyporiadať si BSM (patrí tam aj dom, kde býva), ale to nie je krátkodobý proces najmä nie s žalovaným. Má dôvodnú obavu, že pri majetkovom vyporiadaní sa bude snažiť ju manipulovať a psychicky ju týrať. Má strach a obavu z manželovho násilného správania, ktorého agresivita a nebezpečenstvo pre ňu a jej deti sa môže len stupňovať a to vylučuje akékoľvek spoločné spoluzitie. V prípade zrušenia vyššie uvádzaného neodkladného opatrenia sa žalovaný môže vrátiť do domu, spoločnej domácnosti a priamo ohroziť jej život s fatálnym koncom, čo je podľa nej vysoko pravdepodobné.

3. Žalobkyňa na žalobe trvala. Nesúhlasila s návrhom žalovaného platiť mu nájomné z dôvodu, že ak by mala platiť takú vysokú sumu, tak môže aj inde, kde sa bude cítiť bezpečne. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a podľa jeho názoru vzťah medzi ním a žalobkyňou sa vyrieši po vyporiadaní ich BSM (keďže sú už rozvedení), do ktorého spadá aj nehnuteľnosť, z ktorej ho má súd vylúčiť.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom a písomnými vyjadreniami strán sporu, listom vlastníctva č. XXXX, sobášnym listom, rodnými listami detí, lekáorskými správami o zdravotnom stave žalobkyne z 4.9.2014, 7.2.2014, prepúšťacou správou z 1.2.2017, rozhodnutím OÚ Senica z 3.4.2017, zápisnicou o trestnom oznámení z 22.3.2017, uznesením o začatí trestného stíhania za zločin týrania blízkej a zverenej osoby z 27.4.2017, uznesením OS Skalica č.k. 3C/11/2017-115 z 26.9.2017, oznámením o začatí trestného stíhania z 23.4.2017, zápisnicou z výsluchu obvineného z 10.1.2018, zápisnicou o výsluchu svedka (žalovaný) z 18.5.2017, rozsudkom OS Skalica č.k. 8P/52/2017 -175 z 20.9.2017, znaleckým posudkom č. 88/2017 (originál sa nachádza v spise ORPZ v Skalici OKP, OV, sp. zn. ČVS: ORP-84/VYS-SI-2017), svedeckými výpoveďami (H. Y., Mgr. I. M.), ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

5. Manželstvo strán sporu bolo uzavreté 1.10.1988 a rozvedené rozsudkom OS Skalica č.k. 8P/52/2017-175 z 20.9.2017 (právoplatným dňa 26.9.2017). Z ich manželstva pochádzajú tri deti, z ktorých je ešte maloletá H., študenta na strednej škole, bývajúca spolu s matkou. S matkou býva i ich spoločná dcéra H., študentka vysokej školy, ale táto sa väčšinu času zdržiava na internáte v D., kde študuje a domov chodí sporadicky. Zhodným tvrdením strán sporu súd zistil, že žalovaný reálne opustil spoločnú domácnosť v auguste 2015.

6. Žalobkyňa poukázala na to, že jej dcéry jej vedia potvrdiť fyzické útoky, lebo ju videli bezprostredne po útoku. Zotrvala na tom, že žalovaný ju psychicky a fyzicky týral, skutok z 29.1.2017 bol už vyvrcholením, kedy jej ublížil podľa jej tvrdenia v takom rozsahu, že to už nedokázala viac akceptovať. Dovtedy trpela žalovaného z dôvodov ako je citová väzba k nemu ako manželovi, potreba zabezpečiť starostlivosť a výchovu detí, ekonomické zabezpečenie detí. Trpela a ospravedlňovala jeho správanie, snažila sa ho neprovokovať. Podľa nej ide o odborne známy fenomén pre obeť násilného činu príznačný pre Štokholmský syndróm. Sice žalovaný v auguste 2015 z domácnosti odišiel, jeho násilné konanie pokračovalo a podľa žalobkyne i pokračuje sofistickou formou napriek účinnosti neodkladného opatrenia, lebo pôsobí prostredníctvom dcér I. a H.. Obviňovanie obeť z fabulácie a účelovosti konania je príznačným znakom profilu násilnej osoby.

7. Žalobkyňa poukázala na závery znaleckého posudku č. 88/2017 vypracovaného pre účely trestného konania, kde je konštatované, že myslenie žalovaného je egocentrické s obsahom ukrivdenosti, s miestami paranoidného spracovania udalostí. Osobnosť žalovaného znalci hodnotili ako abnormne

štruktúrovanú s narcistickými, senzitivnými a histrionskými, impulzívnymi rysmi. U žalovaného ide o poruchu osobnosti. Poukázala na celý obsah vyjadrenia znalcov k osobe žalovaného.

8. Podľa žalobkyne konanie a správanie žalovaného napĺňa podstatu spôsobovania psychického násillia jej osoby sprevádzaného fyzickými útokmi. K veci dodala, že násillie znamená najčastejšie označenie jednorázového fyzického útoku, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Násillie podľa žalobkyne zahŕňa akékoľvek akty vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo poškodzujú rozvoj osobnosti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, tvrdí žalobkyňa. Podľa nej žalovaný naplnil vyššie uvádzanú „literu násillia“, pritom k skutku z 29.1.2017 sa priznal. V ďalšom dokladala do spisu jej zástupkyňa do spisu úryvky z prác autorov ako Egger (2000), Herman (2001), Jones (2003), Bréhatová (2011), Čírtková (2006), boňková a netík (2008), Banský (2012),

9. Žalobkyňa na pojednávaní 17.4.2018 uviedla, že doposiaľ nemá podaný návrh na vyporiadanie BSM, aj keď sú s žalovaným už rozvedení a to z dôvodu, že žalovaný prejavil ochotu dohodnúť sa mimosúdne. Ona priamo s žalovaným nekomunikuje, ale prostredníctvom dcéry mu asi pred 3 týždňami odkázala, že má záujemcu o kúpu domu. Písomne mu neoznámila návrh na vyporiadanie BSM. Jej zástupkyňa dodala, že na vysporiadanie BSM je zákonná trojročná lehota, v rámci ktorej si môže žalobkyňa toto právo uplatňovať dohodou alebo cestou súdu.

10. K otázke svojho ohrozenia zdravia uviedla, že žalovaný má zatiaľ platný zákaz vstupu do domu, ale ona má obavy, že tento nerešpektuje. Ako príklad uviedla, že v pivnici boli úmyselne navŕtané vodovodné trúbky a do spisu doložila fotografie spomínaných trubiek. Ako ďalší príklad uviedla, že v spálni mali trezor na cenné veci, od ktorého mala len ona kľúč, ale jedného dňa ho našla otvorený s iným kľúčom. Žalobkyňa vidí svoje ohrozenie života a zdravia v tom, že keď žalovaný prišiel domov, vždy jej nejako ubližoval. Naposledy osobne videla žalovaného v dome niekedy v mesiaci jún 2017. Podľa jej tvrdenia pred jeho vylúčením z domu chodil a napádal ju viackrát, jedenkrát jej spôsobil zranenie. Súdu ozrejmila, že pod opakovaným napádaním má na mysli, že ju sotil a padla na zem a že ju napádal vulgárne, vyvolával hádku. Osobne ho od vylúčenia v dome nevidela, ale nemyslí si, že nechodí, lebo odo dvora nemá vymenený zámok a dá sa dostať aj cez oblok. Podľa slov žalobkyne jej polícia na jej dotaz povedala, že pokiaľ je dom v BSM, nemôže vymeniť zámok, aj keď sa cíti ohrozená na živote a zdraví. Má jeden kľúč od dverí a diaľkové ovládanie od garáže, ostatné kľúče jej žalovaný zobral. Psychické útoky voči jej osobe špecifikovala i tak, že žalovaný hovorí dcéram H. a I. veci ako napríklad, že dom pôjde do exekúcie, sponchybňuje ju ako matku, sponchybňuje jej tvrdenia u dcér, stále ju ohovára. Podľa vyjadrenia žalobkyne bol posledný fyzický útok na ňu urobený žalovaným dňa 29.1.2017, vo vzťahu ku ktorému sa vedie aj trestné konanie. Nepriamo na ňu pôsobí prostredníctvom dcér a tým ju psychicky vyčerpáva. Žalobkyňa k žalovanému už nič necíti, chce len pokoj. Žalobkyňa sa ho bojí, či ju nenapadne alebo nedá na ňu nejaké trestné oznámenie.

Žalobkyňa potvrdila prasknuté vodovodné potrubie a že jej to opravovala iná osoba, ale tá nenavštála hmoždinky pod trubkami. Dcéra H. jej mala povedať, že na pojednávanie nepríde, lebo by sa otec nahneval. Dodala, že jej skúška na vysokej škole sa preložiť dá. Podľa jej názoru sa žalovaný môže dostať do domu, lebo jej zobral kľúče a nevrátil. Vymenila fabku na dverách od ulice, ale fabka v dverách od dvora vymenená nie je. Tiež má žalovaný druhý ovládač od brány do garáže. Na druhej strane potvrdila žalobkyňa, že istý čas bola brána v garáži odpojená od elektriny- dodala, že je to tak dva dni, je to vypnuté, potom zapne, zase vypne - zapína elektrinu v garáži, keď ide kosiť trávu, lebo zástrčku má v garáži.

11. Zástupca žalobkyne k veci dodala, že výsledky doposiaľ neskončeného trestného konania nemôžu byť podkladom pre rozhodovanie v tejto veci. Konkrétne mala na mysli výsledky znaleckého posudku, lebo nezohľadnili mieru intenzity psychického nátlaku zo strany žalovaného voči žalobkyňi a jej prežívanie. V civilnom konaní by sa malo prihliadať na násillie v iných intenciách ako v rámci trestného konania, kde je nevyhnutné naplnenie všetkých skutkových znakov trestného činu. Z jej vyjadrení je podľa jej názoru zjavné, že správanie žalovaného voči žalobkyňi vplývalo na jej psychický stav, psychicky ju vyčerpával, pričom žalovaný na žalobkyňu pôsobil aj predchádzajúcimi opakovanými útokmi, ktoré žalobkyňa neoznamovala z dôvodu strachu. Súhlasila ale so záverom znaleckého posudku týkajúceho sa osobnostných čŕt žalobkyne, potvrdila, že je citlivejšia a emotívnejšia.

12. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne, že by počas ich 28 ročného manželstva na ňu zaútočil, ublížil jej na zdraví. Tvrdí, že 29.1.2017 pri jeho návšteve v dome na neho žalobkyňa zaútočila, sama sa začala poškodzovať pádmi na zem. Dodal, že vec nie je doposiaľ vyriešená. Tvrdí, že do ich spoločného domu sa nemieni vrátiť. Žalobkyňa celý ich dom so záhradou užíva, jemu nesmie dať žiadnu náhradu ani to riešiť odpredajom domu a rozdelením výťažku. Navrhol schváliť zmier, podľa ktorého on nebude navštevovať ani užívať nehnuteľnosť a žalobkyňa mu bude vyplácať primeranú náhradu (nájomné) 220 eur mesačne až do vyporiadania ich BSM alebo do odpredaja ich domu najneskôr do 1 roka od podpisu ich dohody.

Žalovaný v zastúpení advokátom odvolávajúc sa na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR poukázal na to, že mu doposiaľ vina preukázaná nebola. Dal súdu do pozornosti fakt, že podľa protistrany mal byť posledný útok na ňu pred rokom, čiže vtedy mal byť naposledy v dome. Žalovaný nemá žiadny záujem do domu chodiť, vstupovať tam a ani sa stretávať s žalobkyňou. Ak by to bolo len trochu vážne, ako uvádzala žalobkyňa, tak by polícia využila prokurátorské oprávnenie a sami mu zakázali vstup.

Popiera, že by bol násilník ani tyran. K tvrdeniu o poškodených trubkách v dome dal do pozornosti súdu, že žalobkyňa vie o prasknutom vodovodnom potrubí, o 4 haváriách za posledné dva roky. Bolo to opravované aj počas jeho neprítomnosti. Podľa jeho tvrdenia bol naposledy v dome za prítomnosti žalobkyne dňa 3.3.2017, potom ešte v apríli 2017, kedy si išiel pre oblek na krstiny vnuka- ale vtedy v dome nikto nebol. Od mája 2017 má súdny zákaz vstupu a ten dodržiava. Poukázal na to, že do domu sa nedá vniknúť bez násilia, lebo žalobkyňa vymenila zámky, blokuje garážovú bránu odpojením elektrickej energie. Na druhej strane potvrdil, že mal počas manželstva s žalobkyňou iné mimomanželské vzťahy a že o tom žalobkyňa vedela. Podľa jeho vyjadrenia pri odsťahovaní sa v roku 2015 zahodil všetky kľúče na pozemku a deti o tom upovedomil. Nikdy nebránil žalobkyňu zamestnať sa, len keď boli deti malé, nechcel ich dávať do jasieľ a teda chcel, aby sa o deti starala. Nikdy jej ani nebránil stretávať sa s kamarátkami. Dodal, že on nikdy manželku nenapadol, ale v roku 2014 ona napadla jeho, lebo on ju odsotil.

13. Z obsahu znaleckého posudku č. 88/2017, vyhotoveného Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a psychiatrii, spol. s r.o. v rámci trestnej veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby sp. zn. ČVS: ORP-84/VYS-SI-2017 súd zistil tieto skutočnosti o stranách sporu:

13.1 Z rozboru výsledkov psychiatrického a psychologického vyšetrenia žalovaného znalom vyplynulo, že okrem iného u žalovaného explorovaná labilná afektivita, egocentrizmus a čiernobiela interpretácia udalostí, ukrivdenosť, miestami i paranoidné spracovanie udalostí. V správaní sú prejavy dramatizácie, impulzivita, sklon k pozitívnej sebareprezentácii. Osobnosť sa javí abnormne štruktúrovaná s narcistickými, impulzívnymi rysmi. U žalovaného nebola zistená žiadna duševná porucha v pravom slovom zmysle. Menovaný je schopný realitu správne vnímať, reprodukovat'. Nezistili sa u neho známky psychotickej ani afektívnej poruchy. Jeho psychický potenciál na zvládanie životných situácií je veľmi slabý, v rámci toho sa môžu vyskytovať občasné impulzívne reakcie. Pre neho je dôležité uspokojovanie vlastných potrieb, najmä spojených s jeho telom. Je veľmi náchylný cítiť sa v sociálnych vzťahoch ako „obeť konania iných“, čo znižuje jeho sebavedomie, preto vzniká u neho potreba vydobíť si pozíciu späť. V rámci toho sa môžu voči okoliu vyskytovať agresívne reakcie, snahy dominovať- uvedené charakteristiky patria k jeho osobnostným, resp. povahovým rysom. Znalci sa zhodli, že ide u neho o poruchu osobnosti, kde dominuje sebaobraz a sebahodnotenie a to sa podieľa na zhoršenej schopnosti sociálneho prispôsobenia. Záverom je diagnóza: zmiešaná porucha osobnosti s narcistickými, senzitívnymi, histrionskými a impulzívnymi rysmi.

13.2 Z rozboru výsledkov psychiatrického a psychologického vyšetrenia žalobkyne znalcom vyplynulo, že je u nej zvýšená afektívna labilita a iritabilita, eutámna nálada undulujúca do úzkostnej. V myslení bolo egocentrovanie, sklon k čierno bielej interpretácii, obavné obsahy. V správaní je znížená frustračná tolerancia, sklon k dramatizácii. Osobnosť sa znalcom javila nezrelá, s histrionskými a závislými rysmi. Znalci u žalobkyne konštatovali zistenie psychickej poruchy a to organickej depresívnej a úzkostnej poruchy, ktorá bola v čase jej vyšetovania v stabilizovanom stave na liečbe antidepresívami. Nebola u nej zistená iná duševná porucha v pravom slova zmysle. Je schopná realitu správne vnímať, interpretovať. Nezistili sa u nej známky psychotickej ani afektívnej poruchy. Je skôr egocentricky orientovaná, slabšie prispôsobivá. Ak sa vyskytujú emočné reakcie, ide skôr o impulzívnejšie, rozumom menej kontrolované reakcie. Žalobkyňa má podľa znalcov sklon k „dramatickejším“ emočným prejavom, resp. sa môžu emočné prejavy vyskytovať aj v situáciách, kedy sa to menej vo všeobecnosti očakáva. V jej emočnom prežívaní je zvýšená tendencia k pocitom vzdoru. Jej psychický potenciál na zvládanie životných, resp. záťažových situácií je slabý v dôsledku menšej nezrelosti osobnostných mechanizmov.

Snaží sa o okamžité uspokojovanie svojich potrieb. Je menej empatická voči potrebám iných. Je vo zvýšenej miere orientovaná na seba, má sklon k „dramatickému“ vnímaniu a interpretovaniu sociálnych situácií. Nie je schopná kritickejšieho náhľadu na svoje správanie. Tieto charakteristiky znalci označili ako jej osobnostné, resp. povahové rysy. Znalci sa zhodli, že u žalobkyne možno hovoriť o poruche osobnosti, kde je v popredí emočná nezrelosť, labilita a v súvislosti s tým výrazné dramatické vonkajšie prejavy, zhoršená sociálna prispôsobivosť. Znalci učili žalobkyni diagnostický záver: organická úzkostná a depresívna porucha; zmiešaná porucha osobnosti s emočne nezrelými, s histrionskymi, impulzívnymi a závislými rysmi.

13.3 V rámci záverov znalci konštatovali, že obe strany sporu sú schopní správne vnímať realitu, však obaja majú výrazne zníženú schopnosť kritickejšieho náhľadu na svoje správanie, čo súvisí s ich „osobnostným profilom“. U oboch možno hovoriť o duševnej poruche v zmysle poruchy osobnosti, čo je relatívne stála „povahová odchýlka“. Obaja sú sociálne menej prispôsobiví. Vo výpovediach obaja skresľujú informácie. Znalci považujú za pravdepodobné, že konanie žalovaného prežívala žalobkyňa ako utrpenie, resp. ako ťažké príkorie, pričom sa na tomto subjektívnom pociťe podieľali aj osobnostné charakteristiky žalobkyne, t.j. tendencia k výrazným a „dramatickým“ emočným reakciám. Na otázku pre znalcov posúdiť motiváciu svedka pre páchanie trestnej činnosti znalci uviedli, že je zrozumiteľná na báze jeho osobnostných charakteristík. Často sa žalovaný cítil vo vzťahu s manželkou, že ťahá za kratší koniec, čo znižovalo jeho sebavedomie, preto si ho zvyšoval jej „ponižovaním“ a to tak psychicky (nadával jej, hovoril o svojich milenkách), aj fyzicky .

14. Maloletá svedkyňa H. Y., je dcérou strán sporu a matka trvala na jej vypočutí. Vzhľadom na jej vek bola vypočutá za prítomnosti kolízneho opatrovníka, ktorý jej bol súdom ustanovený na tento úkon. Menovaná je v 1. ročníku na gymnáziu. Svedkyňa uviedla, že v dome býva s matkou a staršia sestra študujúca medicínu býva na internáte v D. a sem tam príde domov. Jej druhá sestra je už vydatá a má vlastnú domácnosť. Skoro dva roky s nimi otec (žalovaný) nebýva. Potvrdila, že otec bol u nich minulý rok v marci alebo v apríli a že sa rodičia hádali, ale už si nepamätá či bola pri tom osobne prítomná. Svedkyňa uviedla, že väčšinou vyvolával hádky u nich otec, počula ich hádať sa ohľadom domu, peňazí, či mu bola mama neverná. Otec mame nadával, ale keď boli rozhádaní, tak nadávky išli z oboch strán. Svedkyňa osobne nepočula, že by otec mame niečo zakazoval, len mama jej to vravela. So svojimi sestrami komunikuje. Podľa jej slov nebola nikdy prítomná pri tom, kedy by mal byť otec matku. Raz bola osobne pri tom, keď otec matku odstrčil v obývačke a ona spadla . V tom januári bola vonku s kamarátkami a mama jej volala, aby prišla domov a bola zbitá.

15. Svedkyňa Mgr. I. M. je dcérou strán sporu. Nebýva v spoločnej domácnosti s matkou a sestrou H. od roku 2013, od roku 2015 je vydatá . K svojmu odchodu z domu uviedla, že vyslovene odišla, lebo tam už nemohla vydržať tie hádky. Podľa slov svedkyne pokiaľ sa mama nehádala s ňou, tak sa hádala s otcom a tak to bolo stále dokolečka. Momentálne do rodičovského domu už nechodí . S oboma rodičmi sa stýkala, ale od Vianoc 2017 už s matkou nie, až na výnimku z apríla 2018. Ako dôvod nestretávania sa s matkou uviedla, že posledné razy pri stretnutí v apríli sa pohádali a do toho zasahoval aj matkin priateľ. K spolužitiu rodičov počas ich spoločného bývania svedkyňa uviedla, že v poslednom období keď tam žila, sa hádali stále a to kvôli blbostiam. Dodala, že sa hádali stále, ale pred ňou sa nebili. Nevedela sa vyjadriť, kto z nich dvoch tie hádky vyvolával. Od roku 2013 s nimi nebýva, mnohé vie sprostredkované. Ako príklad uviedla, že mama jej volala, že je v nemocnici. Svedkyňa si píše so sestrami , sú spolu v kontakte. Ako dôvod, prečo sa prestala s matkou stýkať uviedla, že matka jej vyčítala to, za čo nemohla. Pr. vyčítala jej, že nosí otcovi informácie, že je v kontakte so sestrami. Sestry sa jej sťažovali, že im mama nadáva za to, čo jej povedali. Podľa svedkyne matka sa jej stále sťažovala na otca, čo jej už vadilo. Keď k matke prišli (s manželom a dieťaťom), tak 90% času sa bavili len o tom. Vyvrcholilo to tým, že matkin priateľ jej začal pri poslednej návšteve vyčítať, že oni dvaja rodičia sa hádajú a nevedia sa dohodnúť, že ona je na otcovej strane, že ju otec upláca.

16. Žalovaný na obranu proti tvrdeniu žalobkyne, že on má manipulovať s dcérami doložil súdu e-mailovú komunikáciu (z 9.6.2018, a 1.6.2018) medzi ním a dcérou H. a súd oboznámil prítomných na pojednávaní z obsahom správ ich prečítaním.

17. Svedkyňa Mgr. M. po prečítaní správ od sestry H. (o rok bude končiť medicínu) potvrdila, že jej sestra písala to isté aj jej, že sa bojí ísť domov, lebo aj mamkin priateľ bude na ňu vyvíjať nátlak. Povedala jej, že

dva týždne teraz nemá kde bývať, lebo prax má mať v Skalici (v nemocnici). Sestra jej písala, že mamka ju presvedčovala, aby prišla svedčiť a keď príde domov, mamkin priateľ jej bude nadávať, že neprišla.

18. Podľa vyjadrenia žalobkyne bola svedkyňa Mgr. M. viackrát pri tom, keď ju žalovaný nazval nulou, že nič nedokáže, že ničomu nerozumie. Podľa žalobkyne to dcéra H. hrá na dve strany.

19. Z obsahu uznesenia OS Skalica č.k. 3C/11/2017-115 z 26.9.2017 mal súd preukázané, že súd nariadil neodkladným opatrením žalovanému: 1. dočasne nevstupovať do rodinného domu s. č. XXX na p. č. XXXX v k.ú. a obci C., zapísaný na LV č. XXX; 2. nevstupovať na p. č. XXXX/X (záhrada o výmere XXX m²) v k.ú. a obci C. zapísanej na LV č. XXXX; 3. nekontaktovať žalobkyňu presne určenými spôsobmi; 4. nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 50 m s výnimkou súdnych konaní, resp. vyšetrovacích úkonov v trestnom konaní. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2017.

20. Z obsahu zápisnice o trestnom oznámení z 22.3.2017 súd zistil, že ho podala žalobkyňa pre podozrenie z trestného činu nebezpečného vyhrážania žalovaného. Žalobkyňa tu uviedla, že je invalidnou dôchodkyňou z dôvodu, že má depresie, epilepsiu, závrate a problémy s chrbticou. Žalobkyňa uviedla, že s žalovaným, manželom, žili v jednej domácnosti do augusta 2015, kedy sa odsťahoval do jeho rodičovského domu a ten je spojený so záhradou z ich spoločným domom. Medzi záhradami s v tom čase plot nenachádzal. Podľa nej má s manželom nezhody asi dva roky, k vyvrcholeniu došlo až po jeho odsťahovaní sa z domu. Pri oznámení uviedla, že jej oplázlo nadáva, po príchode k nej dom sa snaží vyhrotiť hádku, vyhráža sa jej zabitím a zničením života, má z neho strach. K vyvrcholeniu ich správania uviedla deň 29.1.2017, kedy ju napadol v ich rodinnom dome a ona si musela až zavolať RZP. RZP ju odviezla následne na ošetrovanie do nemocnice v Skalici, odkiaľ ju poslali až za 4 dni. Od vtedy bol žalovaný u nej asi 7 krát ani jedenkrát to nebolo bez toho, že by sa jej nevyhrážal. Bol u nej aj 3.3.2017, kedy sa nepohádali, ale následne sa dozvedela, že žalovaný bol u lekára s tým, že ho napadla. Dňa 5.3.2017 prišiel opäť, pýtal peniaze za zaplatenú daň za dom a vyhrážal sa jej, že ju zničí. V závere zápisnice uviedla, že má strach o svoj život a zdravie.

21. Z obsahu zápisnice o výsluchu svedka (žalovaného) z 18.5.2017 na OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície súd zistil, že žalovaný pracoval 18 rokov u polície, 4 roky podnikal, 8-9 rokov pracoval v SBS.

22. Z obsahu rozhodnutia Okresného úradu Senica, odbor všeobecnej vnútornej správy č.: OU-SE-OVVS-2017/7450/P-175/17-OV z 29.6.2017 mal súd preukázané, že bolo zastavené konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa dňa 3.3.2017 fyzickým napadnutím žalovaného. ORPZ v Skalici, OKP Skalica uznesením č.k. ČVS:ORP-84/VYS-SI-2017 z 23.4.2017 začal trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby.

23. Z obsahu manažmentu súdu a dopytom na prokuratúru súd zistil, že vo veci trestného stíhania za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby (ČVS:ORP-84/VYS-SI-2017) bola na tunajší súd podaná obžaloba a trestná vec je na OS Skalica vedená pod sp. zn. 6T/49/2018, pričom prokurátor podal obžalobu 26.4.2018 a konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené.

24. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie nezniesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

25. Podľa 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie nezniesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

26. Predmetom sporu je úplne vylúčenie užívacieho práva žalovaného k nehnuteľnosti patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to až do úplného vypořádania BSM strán sporu. Konkrétne

ide o nehnuteľnosť v k.ú. a obci C. zapísanej Okresným úradom Skalica - katastrálny odbor na LV č.XXXX a to rodinný dom na ulici Š. XXX v C. nachádzajúci sa na p. č. XXXX a k tomu príslušné pozemky p. č. XXXX/X (záhrada).

27. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, nimi dokladanými listinami, vzájomne ich vyjadrenia porovnával a vyhodnocoval. Vzhľadom na charakter sporu a ústavou garantované práva (právo na život a zdravie, ako aj právo vlastníť majetok) súd podporne v konaní použil aj znalecký posudok č. 88/2017 vyhotovovaný v trestnej veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby (sp. zn. ČVS: ORP-84/VYS-SI-2017) na získanie znaleckej analýzy k charakterovým osobnostným rysom žalobkyne i žalovaného. Súd mal preukázať, že strany spory boli rozvedené rozsudkom OS Skalica č.k. 8P/52/2017-175 z 20.9.2017 (právoplatným dňa 26.9.2017). Doposiaľ ani jeden z nich nepodal na súd návrh na vyporiadanie BSM, pričom podľa žalobkyne má zákonnú lehotu 3 roky a v prvom rade má záujem sa dohodnúť mimosúdne. Čiže strany sporu nemajú doposiaľ žiadnu formou vyporiadané BSM. Súd vydal neodkladné opatrenie uznesením OS Skalica č.k. 3C/11/2017-115 z 26.9.2017, v rámci ktorého žalovanému nariadil okrem iného dočasne nevstupovať do rodinného domu strán sporu a nepribližovať sa k žalobkyni (v ods. 19 odôvodnenia rozsudku je to presne špecifikované). Právoplatnosť nadobudlo predmetné uznesenie dňa 14.10.2017.

28. Súd sa v predmetnej žalobe obligatórne vyporiadal najprv s dôvodmi, pre ktoré žalobkyňa podala túto žalobu berúc do úvahy fakt, že žiada o úplné vylúčenie žalovaného z užívacieho práva k rodinnému domu. Žalobkyňa k svojim dôvodom žaloby uviedla, že má strach a obavu z manželovho násilného správania, ktorého agresivita a nebezpečenstvo pre ňu a jej deti sa môže stupňovať. Žalovaný síce opustil ich spoločnú domácnosť v auguste 2015, ale dňa 29.1.2017 ju fyzicky napadol, následkom čoho bola hospitalizovaná v nemocnici. Svoji hospitalizáciu a zranenia súdu preukázala. Ako ďalší dôvod žaloby uviedla, že žalovaný ju neustále zasaňuje, drží v psychickom napätí, čím jej spôsobuje psychické utrpenie. Ďalej má obavu, že pri majetkovom vyporiadaní sa bude snažiť ju manipulovať a psychicky ju týrať. Násilné konanie žalovaného podľa žalobkyne pokračuje sofistikovanou formou prostredníctvom dcér I. a H..

29. Súd v konaní skúmal, či sú splnené zákonné podmienky pre vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľnosti. V rámci konania žalobkyňa opísala fyzické napadnutie žalovaným dňa 29.1.2017 ako aj vzájomne podávané trestné oznámenia, uvádzala spôsoby správania sa žalovaného k nej počas manželstva v minulosti majúci vedomosť o jeho opakovaných neverách a i tak stále zotrúvajúc s ním v manželskom zväzku až do roku 2015, kedy sa odsťahoval. Ohľadom ňou opisovaného fyzického napadnutia z 29.1.2017 mal súd preukázať začatie trestného stíhania za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby (č.k. ČVS:ORP-84/VYS-SI-2017) a podanie obžaloby na súd, kde je trestné konanie vedené pod sp. zn. 6T/49/2018 a doposiaľ nie je vec skončená. Súd si uvedomuje, že obmedzenie či vylúčenie užívacieho práva k nehnuteľnosti do práv spoluvlastníka je zásadný, ale viac ako vlastnícke právo treba chrániť zdravie a život druhého manžela (rozvedeného manžela), ak unesie dôkazné bremeno vo svojich tvrdeniach.

30. Súd vychádzal z toho, že žalobkyňa (dnes už rozvedená s žalovaným) musí preukázať, že reálne došlo k psychickému alebo fyzickému násiliu, resp. je tu hrozba takéhoto násillia aj v budúcnosti, pritom toto násillie nemusí vykazovať znaky trestného činu. Zákonnou podmienkou musí byť, že konanie žalovaného jej spôsobuje neznesiteľné spolužitie. Neznesiteľné spolužitie treba vykladať tak, že pomery v dome druhému manželovi (hoc aj rozvedenému) a jeho deťom nedovoľujú dom pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o život a zdravie ostatných členov domácnosti. Ide o prípady, keď ďalšie spolužitie manželov nemožno zniesť, strpieť, vydržať. Medzi násillím a neznesiteľnosťou ďalšieho spolužitia musí byť príčinná súvislosť. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd vychádzal z faktu, že od augusta 2015 nebolo medzi stranami sporu spolužitie žiadne a preto sa nedá hovoriť ani o spolužití neznesiteľnom. Súd mal preukázať začaté trestné konanie ohľadom udalostí z 29.1.2017, kedy bola žalobkyňa fyzicky napadnutá žalovaným, pritom predmetné konanie nie je právoplatne skončené. Bez ohľadu na tieto skutočnosti a vzhľadom aj na výsluch svedkýň mal súd preukázať, že vzťahy medzi stranami sporu nie sú dobré a že sa počas spolužitia často hádali. Ani jedna zo svedkýň nebola osobne prítomná pri tom, že by otec bil ich matku (okrem sotení žalobkyne, čo uviedla dcéra H.). Žalobkyňa súdu nepreukázala existenciu príčinnej súvislosti hoc aj medzi konaním strán sporu z 29.1.2017 a ďalším ich spolužitím. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že ako manželia nebývali v jednej domácnosti od

augusta 2015, teda je jasné že koncom januára 2017 medzi nimi spolužitie nebolo, tobôž nemožno hovoriť o „neznesiteľnom“ spolužití.

31. Z vyjadrení strán sporu a listín dokladaných žalobkyňou si súd ustálil, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno vo svojich tvrdeniach o sústavnom psychickom a fyzickom týraní jej osoby. Súd vychádzal z myšlienkových pochodov, že žalobkyňa v žalobe prezentuje svoj strach a obavu z manželovho násilného správania, ktorého agresivita a nebezpečenstvo pre ňu a jej deti sa môže len stupňovať. Pritom súd výsluchom dvoch dcér strán sporu a e-mailom od tretej ich spoločnej dcéry (prečítaný na pojednávaní) nezistil, že by sa žalovaný násilne, agresívne a nebezpečne správal voči ich deťom. Žalobkyňa ako dôkaz fyzických útokov žalovaného na ňu uviedla, že ju videli deti bezprostredne po útoku, avšak nepreukázala, že by boli jej deti osobne prítomné pri útoku žalovaného na ňu. Z výpovede mal. H. zistil súd, že tá bola prítomná raz v minulosti osobne prítomná pri sotení matky otcom. Výsluchom svedkyne Mgr. M. súd zistil, že rodičia sa stále hádali a i ona sama sa z domu odsťahovala kvôli hádkam žalobkyne, ktorá ak sa nehádala s otcom, tak sa hádala s ňou. Žalobkyňa sa na podporu svojich tvrdení o tyranskom správaní žalovaného voči nej odvoláva na všeobecné učebnicové teórie (pr. Štokholmský syndróm), pritom reálne v jej konkrétnom prípade ich nepreukázala. Súd uvádza, že tieto uvádzané dôvody nemôžu byť dôvodmi pre úplné vylúčenie žalovaného z užívacieho práva k ich spoločnej nehnuteľnosti. Takýmto dôvodom nemôže byť ani žalobkyňou tvrdené násilné konanie žalovaného sofistickou formou prostredníctvom dcér I. a H., lebo ani tieto skutočnosti súdu nepreukázala. Z výsluchu dcér a hlavne Mgr. M. súdu vyplýva, že plnoleté dcéry majú na vec svoj vlastný názor, ktorý matka odmieta akceptovať a skĺza do roviny označovať vyjadrenia dcér ako „sofistikované násilné konanie žalovaného cez ich dcéry“. Žalobkyňa síce v rámci svojich vyjadrení uvádza definície násillia (sú uvádzané v odseku 8 odôvodnenia tohto rozsudku), ale ide len o všeobecné abstraktné učebnicové teórie, ktoré žalobkyňa nepreukázala v tomto jej konkrétnom prípade. Žalobkyňa tvrdí, že má obavy, že žalovaný nedodržiava zákaz vstupu a priblíženia určeného neodkladným opatrením, ale žiadnym relevantným spôsobom svoje tvrdenie nerešpektovaním zákazu vstupu žalovaným nepreukázala. Fotografie svedčiacie o poškodení trubiek nie sú ešte dostatočným dôkazom, že ich poškodil osobne žalovaný v jej dome. Žalobkyňa vidí svoje ohrozenie života a zdravia v tom, že keď žalovaný prišiel domov, vždy jej nejakou ubližoval, pritom naposledy ho osobne videla v dome v mesiaci jún 2017. Súd nespochybňuje, že žalobkyňa obavu zo žalovaného má, ale nemal dostatočne preukázané že zo strany ide o „sústavné“ „psychické a fyzické“ násillie žalovaného.

32. Súd ďalej prihliadal na to, že druhou podmienkou na rozhodnutie o zásahu do užívacieho práva k domu je, že ide o sústavné fyzické a psychické týranie alebo hrubé ponižovanie druhého manžela (rozvedeného manžela). V rámci konania žalobkyňa nepreukázala, že vo vzťahu k žalobkyňou opísanému konaniu žalovaného išlo o známky sústavnosti.

33. Skutkové okolnosti zo dňa 29.1.2017 opísané žalobkyňou v rámci tohto konania i trestného konania (sp. zn. 6T/49/2018) nie sú v rámci trestného konania doposiaľ ustálené, ale nakoľko súd v rámci tohto konania posudzoval podmienky potrebné na vyhovie žalobkyne, súd prihliadal na závery znalcov z znaleckého posudku č. 88/2017 (presne špecifikované v ods. 13 odôvodnenia tohto rozsudku). Z záverov znalcov súdu vyplynuli osobnostné, povahové rysy strán sporu. U žalovaného ide o poruchu osobnosti, kde dominuje sebaobraz a sebahodnotenie, čo sa podieľa na zhoršenej schopnosti sociálneho prispôsobenia. Má zmiešanú poruchu osobnosti s narcistickými, senzitivnými, histrionskými a impulzívnymi rysmi. Pri znížení jeho sebavedomia vzniká u žalovaného potreba vydobíť si pozíciu späť, v rámci čoho sa môžu voči okoliu vyskytovať agresívne reakcie, snahy dominovať. Na druhej strane žalobkyňa je vo zvýšenej miere orientovaná na seba, má sklon k „dramatickému“ vnímaniu a interpretovaniu sociálnych situácií. Nie je schopná kritickejšieho náhľadu na svoje správanie. Jej psychický potenciál na zvládanie životných, resp. záťažových situácií je slabý. U žalobkyne možno hovoriť o poruche osobnosti, kde je v popredí emočná nezrelosť, labilita, výrazné dramatické vonkajšie prejavy, zhoršená sociálna prispôsobivosť. Podľa znalcov sa osobnostné charakteristiky žalobkyne pravdepodobne podieľali na jej subjektívnom pociťovaní konania žalovaného ako utrpenie. Tieto závery znalcov súd utvrdil o tom, že nie je dôvod vyhovieť žalobe tak ako to žiadala žalobkyňa. Súd prihliadal na to, že žalobkyňa viaže úplné vylúčenie k domu do doby vyporiadania BSM, čo si súd vyhodnotil ako žiadanie vylúčenia na dobu neurčitú. Súd dospel k tejto premise o neurčitej dobe z dôvodu, lebo ak nie je určený konkrétny časový úsek a v rámci ustanovení Občianskeho zákonníka je určená len lehota na podanie návrhu na vyporiadanie BSM (nie lehota ukončenia vyporiadania BSM súdnou cestou), ide o lehotu neurčitú. Súd prihliadal na to, že nemôže vo všeobecnosti rozhodnúť o

úplnom vylúčení bez časového obmedzenia, lebo v opačnom prípade by išlo o neprípustný zásah do vlastníckeho práva (čl. 20 ods. 1 a čl. 20 ods. 4 Ústavy SR) a to aj vzhľadom na fakt, že žalobkyňa nepreukázala jej tvrdenia o sústavnom psychickom a fyzickom týraní žalovaným. V tomto konkrétnom prípade si súd ustálil vyššie uvedeným logickým výkladom, že žalobkyňa žiadala úplne vylúčenie na dobu neurčitú, pričom súd je viazaný rozsahom návrhu, nemôže ísť ultra petitem, preto sú tieto skutočnosti aj sekundárnym dôvodom zamietnutia žaloby. Na základe týchto všetkých skutočností súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

34. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Podľa § 263 ods. 1 C.s.p., ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

37. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., ale nakoľko úspešný žalovaný nežiadal v konaní priznať náhradu trov konania, súd žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

38. Podľa § 335 ods. 3 C.s.p., súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

39. Podľa § 336 ods. 4 C.s.p., ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

40. Podľa § 337 ods. 3 C.s.p., súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

41. Na záver súd uvádza, že nezrušil uznesenie OS Skalica č.k. 3C/11/2017-115 z 26.9.2017 (špecifikované už v ods. 19 odôvodnenia tohto rozsudku), čím ho ponechal v platnosti s odkazom na § 337 ods. 3 C.s.p., § 335 C.s.p. Súd pritom vychádzal z preukázaných charakterových vlastností strán sporu zistených znalcami (opísaných v ods. 13.1 až 13.3 odôvodnenia tohto rozsudku) a z faktu, že aktuálne je hlavným problémom medzi nimi otázka vyporiadania BSM. Tu súd odkazuje strany sporu na to, že ktorýkoľvek z nich môže žiadať o podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).